

[Forsvarsministeren.]

nitzer var kommet hjem fra Genève, henvendte han sig til mig i Ministeriet og sagde, at han var forberedt paa, at den nye Ordning kunde medføre, at han gik af som Direktør for Marineministeriet, og han stillede sit Mandat til Raadighed. Det var Indledningen, og derudover har Admiralen ikke gjort det ringeste Forsøg paa at faa Udnævnelse som Viceadmiral eller andet. Jeg skal tilføje, at en lignende Erklæring fik jeg fra Viceadmiral Wenck, da han meldte sig hos mig efter Lovens Vedtagelse.

Saa var da det Spørgsmaal tilbage: Hvem skulde være Viceadmiral? Skulde det være Viceadmiral Wenck, eller skulde det være Admiral Rechnitzer? Viceadmiral Wenck havde under Lovforslagets Udarbejdelse erklæret, at en Flaade af det Omfang, her var Tale om, umuligt kunde blive en Flaade, han kunde ønske direkte eller indirekte at have sit Navn knyttet til, og han erklærede Gang paa Gang overfor mig, at det vilde være ham meget imod at skulle udarbejde en saadan Ordning, og derefter blev Admiral Rechnitzer beordret til at udføre dette Arbejde, saaledes som Ministeriets Embedsmænd har Pligt til at gøre det. Naar man nu har erklæret, at Forslaget altsaa var af Admiral Rechnitzer, og har brugt det saa mange Gange, saa beviser det, at Admiral Wenck maaske saa rigtigt, da han vægrede sig. Det ved alle, at den nu gennemførte Ordning ingenlunde er saaledes, som Admiral Rechnitzer ønskede en Flaadeordning, ingenlunde! Admiral Rechnitzer har ønsket en langt større Flaade, som det for øvrigt fremgik af hans første Udkast. Men han har udarbejdet Forslaget. Da det var sket, skrev Viceadmiralen, jeg tror, det var i „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“, en Artikel om, at dette Lovforslag var det rene Blændværk, var umuligt, ubrugeligt, kunde slet ikke løse nogen som helst Art af Forsvarsopgaver, og kritiserede det paa det skarpeste. Nu var Spørgsmaalet altsaa: Hvem skulde være Direktør eller rettere, hvem skulde være Viceadmiral og dermed Direktør i Marineministeriet? Der sad to Embedsmænd i Ministeriet, Admiral Rechnitzer og Kommandør Topsøe-Jensen, nøje kendte med Administrationen, som har gjort Tjeneste i Marineministeriet, dels som Direktør, dels som Afdelingschef i en lang Række Aar, for øvrigt saa længe som jeg har været Minister, lige siden 1924. Og nu kommer en Lov, der paabyder, at enten skal de forsvinde eller forfremmes, en Lov, paa hvis Gennemførelse disse to Mænd vil faa Hovedindflydelsen. Viceadmiral Wenck har erklæret det for et

Blændværksforetagende, forkættet det i allerhøjeste Grad. Skulde jeg saa kassere to Embedsmænd, som i lang Tid har fungeret til fuld Tilfredshed, for at tage en Mand, der i den Grad har kritiseret den Ordning, der skulde gennemføres? Jeg har den gode Tro til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, at det vilde han heller ikke have gjort, saa meget mere som jeg har et levende Indtryk af, at der heller ikke var noget stærkt Ønske i saa Henseende hos Viceadmiralen; i hvert Tilfælde er det aldrig givet til Kende overfor mig.

Ja, men Admiral Rechnitzer har jo ikke Forstand paa det, han har med at gøre, han har aldrig sejlet med større Skib! Admiral Rechnitzer har ikke været i aktiv Tjeneste i Flaaden siden 1917, da han var Chef for Kystflaadedivisionen; men jeg ved, at hvem man end vil spørge, er der ingen, der for hans aktive Virksomhed i Flaaden betegner ham som en daarlig Officer; alt, hvad man kan kritisere ham for, er, at han i lang Tid har været udenfor den aktive Ledelse, siden 1917, i 15 Aar har han siddet i Centraladministrationen. Men er det da ødelæggende for en Mand at gøre Aars Tjeneste i den røde Bygning? Fra andre Ministerier gaar man efter lang Virksomhed i Centraladministrationen ud i administrative Stillinger som Amtmænd og andet, og man mener, at den Uddannelse, de paagældende har faaet i den røde Bygning, er tip-top. Derom kan der maaske være delte Meninger, men det er nu en Gang Skik, at fra Ministerierne udgaar høje Statsembedsmænd. Skal det da indenfor Marineministeriet være rent ødelæggende, at man i 15 Aar har deltaget i Administrationsledelsen? Ja, hvis vedkommende ikke kender det mindste til, hvad han faar med at gøre, men nu skal vi se, hvad den nye Lov bestemmer om den paagældendes Arbejde, og her har jeg igen en Udtalelse, som det ærede Medlem kender — det er stadig det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, jeg særlig retter mine Udtalelser til. I en lang Række Aar har Viceadmiralen ikke haft noget med Flaadens Administration og Flaadens Ledelse at gøre. Han skriver derom:

„Under normale Fredsforhold er Viceadmiralen vel ifølge Loven Flaadeinspektør, men har i øvrigt ikke Kommando over noget som helst af Flaadens Personal (fraset sin Stab) og har ingen direkte Indflydelse paa Flaadens Nybygninger (Skibstyper eller Luftmateriel), Øvelser paa Søen (Uddannelse af Personellet) eller Krigsforberedelsen. Han bestem-